

Abstrakt (česky)

Postava Jidáše Iškariotského je jednou z vůbec nejkontroverznějších postav v křesťanství. Jidáš byl vždy synonymem hříšníka, který si nezaslouží slitování. Byl v první řadě vnímán jako zrádce Ježíše a jako takový byl odsuzován a zatracován. Jeho postava na sebe v každé době přitahovala pozornost a byla stále znovu nově komentována a interpretována.

Tato práce se zabývá jednou z nejnovějších interpretací, a to románem německého spisovatele Uweho Saegera *Die gehäutete Zeit: Ein Judasbericht (Čas stažený z kůže: Jidášova zpráva)*. Román, jenž vyšel v roce 2008, je vyprávěním pašijového příběhu očima Jidáše Iškariotského. Uwe Saeger ve svém románu reinterpretuje tento pro křesťanství zásadní příběh a ukazuje Jidášovu postavu v novém světle. Osvobozuje se od jednoduchého černobílého vidění, rozšířeného po mnoho staletí nejen v lidových vrstvách, ale i mezi mnohými teology. Saeger již nerozděluje na výlučně dobrého Ježíše a zlého Jidáše, ale jejich vzájemnou blízkost zdůrazňuje tím, že nechává na jednom místě jejich jména dokonce splynout v jedno – Jejudassus. Popisuje je jako dvojici, ve které mají oba dva svou úlohu a jsou jeden s druhým nerozlučně spojeni. Ježíš Jidáše v románu vykrmuje jako obětní zvíře. Motiv obětního beránka je zde převrácený a aplikovaný na Jidáše, který je jeho nástrojem.

Náměty, které se v románu objevují, interpretuje tato práce z religionistické perspektivy. Nezabývá se pouze jimi samotnými a Saegerovým specifickým jazykem, nýbrž ukazuje i na jejich historické, biblické a psychologické souvislosti. V hlubším smyslu může být tato práce nahlížena jako dílčí studie, která na příkladu Jidáše Iškariotského zkoumá význam náboženských motivů pro současného čtenáře.